

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 stycznia 1998 r.

w sprawie sposobu zaliczania wartości nieruchomości pozostawionych za granicą na pokrycie ceny sprzedaży nieruchomości lub opłat za użytkowanie wieczyste oraz sposobu ustalania wartości tych nieruchomości.

Na podstawie art. 212 ust. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. Nr 115, poz. 741) zarządza się, co następuje:

§ 1. Artykuły powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. Nr 115, poz. 741).

§ 2. Rozporządzenie określa sposób zaliczania wartości nieruchomości pozostawionych na terenach nie wchodzących w skład obecnego obszaru państwa na pokrycie opłat za użytkowanie wieczyste nieruchomości gruntowych lub ceny sprzedaży działki budowlanej i ceny sprzedaży położonych na niej budynków lub lokali, stanowiących własność Skarbu Państwa, oraz sposób ustalania wartości pozostawionych nieruchomości.

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o pozostawionych nieruchomościach, należy przez to rozumieć nieruchomości pozostawione przez osoby, o których mowa w art. 212 ust. 1.

§ 4. 1. Zaliczenie wartości pozostawionych nieruchomości następuje na wniosek osoby uprawnionej, o której mowa w art. 212 ust. 1, 4 i 5, składany do kierownika urzędu rejonowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania tej osoby.

2. Do wniosku należy dołączyć:

- 1) dowody potwierdzające pozostawienie nieruchomości oraz rodzaj i powierzchnię tych nieruchomości,
- 2) opis pozostawionych nieruchomości,
- 3) oświadczenie o dotychczasowym stanie realizacji uprawnień, o których mowa w art. 212 ust. 1 i 2,
- 4) operat szacunkowy wykonany przez rzeczoznawcę majątkowego, w którym określono wartość pozostawionych nieruchomości zgodnie z przepisami § 8—11.

3. W przypadku gdy wniosek składa spadkobierca lub osoba wskazana przez właściciela pozostawionych nieruchomości, do wniosku należy dołączyć odpowiednio postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku lub oświadczenie właściciela wskazujące osobę, o której mowa w art. 212 ust. 4.

4. Do dowodów, o których mowa w ust. 2, stosuje się przepisy art. 75 Kodeksu postępowania administracyjnego.

§ 5. 1. Kierownik urzędu rejonowego potwierdza, w formie zaświadczenia, posiadanie uprawnień, o których mowa w art. 212 ust. 1 i 2, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku. Do wydawania zaświadczeń stosuje się przepisy działu VII Kodeksu postępowania administracyjnego, z wyłączeniem art. 217 § 3.

2. Zaświadczenie powinno zawierać:

- 1) wskazanie osoby uprawnionej,
- 2) powołanie dowodów, o których mowa w § 4,
- 3) określenie wartości pozostawionych nieruchomości zgodnie z operatem szacunkowym wykonanym przez rzeczoznawcę majątkowego,
- 4) informację o dotychczasowym stanie realizacji uprawnień, o których mowa w art. 212 ust. 1 i 2.

§ 6. Nabycie własności nieruchomości lub użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej przez osobę uprawnioną następuje w drodze przetargu organizowanego i przeprowadzanego przez kierownika urzędu rejonowego na podstawie odrębnych przepisów.

§ 7. 1. Jeżeli osoba uprawniona wygra przetarg i nabędzie własność nieruchomości lub użytkowanie

wieczyste nieruchomości gruntowej w drodze umowy, kierownik urzędu rejonowego dokonujący zbycia nieruchomości powiadamia o tym organ, który wydał zaświadczenie, o którym mowa w § 5, przesyłając odpis umowy.

2. Organ, który dokonał zbycia nieruchomości, umieszcza na oryginale zaświadczenia adnotację o nabyciu nieruchomości.

3. Po zawarciu umowy zwraca się osobie uprawnionej oryginał zaświadczenia.

§ 8. 1. Rzeczoznawca majątkowy określa wartość pozostawionej nieruchomości na podstawie jej opisu.

2. Osoba uprawniona sporządza opis pozostawionej nieruchomości, przedstawiając jej stan z dnia pozostawienia, zgodny z dowodami, o których mowa w § 4 ust. 2 pkt 1.

§ 9. 1. Rzeczoznawca majątkowy określa wartość rynkową pozostawionej nieruchomości.

2. Przy określaniu wartości rynkowej pozostawionej nieruchomości uwzględnia się ceny transakcyjne uzyskane za nieruchomości podobne, sprzedawane w porównywalnej miejscowości położonej na obszarze kraju, o zbliżonej liczbie mieszkańców i stopniu urbanizacji, do miejscowości, w której leży pozostawiona nieruchomość.

§ 10. 1. Jeżeli ze względu na rodzaj pozostawionej nieruchomości nie można określić jej wartości rynkowej, gdyż tego rodzaju nieruchomości nie występują w obrocie, rzeczoznawca majątkowy określa wartość odtworzeniową tej nieruchomości.

2. Przy określaniu wartości odtworzeniowej pozostawionej nieruchomości, oddzielnie określa się wartość gruntu i oddzielnie wartość jego części składowych.

3. Przy określaniu wartości gruntu stosuje się odpowiednio przepis § 9 ust. 2.

4. Przy określaniu wartości części składowych gruntu stosuje się odpowiednio przepis art. 135 ust. 4—6, przyjmując ceny i koszty właściwe dla miejscowości, o której mowa w § 9 ust. 2.

§ 11. Wartość pozostawionej nieruchomości określa się według stanu na dzień jej pozostawienia oraz według cen i kosztów odtworzenia na dzień wydania zaświadczenia potwierdzającego posiadanie uprawnień.

§ 12. Do spraw wszczętych i nie zakończonych przed dniem 1 stycznia 1998 r. stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*